

За вас правда, за вас слава і воля святая!

Газета ГО «Криворізьке міське правозахисне товариство»

МИ ТУТ: [HTTP://WWW.KMPZT.ORG.UA](http://www.kmpzt.org.ua) НА ФЕЙСБУЦІ — У ГРУПІ "ПРОМІНЬ ПРОСВІТИ ЄДНАННЯ"

УКРАЇНСЬКИЙ КАЛЕНДАР КРИВОРІЖЖЯ

(Читайте на 4-й стор.)

Як віце-президент Байден був в Україні 6 разів. Якою буде його політика щодо Києва тепер?

Річард Ніксон і Джордж Буш-старший були двома президентами США, які відвідували ще радянський Київ. За часів незалежності Білл Клінтон побував в Україні тричі, а Джордж Буш-молодший відвідав Київ один раз. Барак Обама та Дональд Трамп не були в Україні жодного разу. Водночас в адміністрації Обами Джо Байден як віце-президент побував в Україні 6 разів: у липні 2009-го, березні, червні й листопаді 2014-го, грудні 2015-го, січні 2017-го. Він зустрічався із українськими президентами й політиками Віктором Ющенком, Віктором Януковичем, Юлією Тимошенко, Арсеном Яценюком та Петром Порошенко. Якої політики він планує дотримуватись надалі?

«Спершу я зроблю Україну пріоритетом американської зовнішньої політики, – йдеться у статті Council on Foreign Relations від серпня 2019 року, де висунути кандидати в президенти від Демократичної партії відповіли на запитання із їхньої майбутньої закордонної політики у разі перемоги

на виборах. – У питанні оборони я надам більше безпекової допомоги – враховуючи зброю, – щоб посилити здатність України захищатися. Я також розширю успішні місії з підготовки українських Збройних сил, запроваджених за часу адміністрації Обами-Байдена.

В економічній площині я працюватиму на те, щоб збільшити прями західні інвестиції і підтримку задля української енергетичної незалежності від Росії, особливо якщо «Північний потік-2» буде побудований протягом наступного року, бо цей проект значно загрожує доступу України до російського газу.

Я також переконаюсь, щоб уся підтримка США Україні суворо залежала від антикорупційних реформ, враховуючи призначення справді незалежних антикорупційних прокурорів та судів. Зрештою, я забезпечу значно більшу дипломатичну роль США – разом з Францією та Німеччиною – у переговорах із Росією. Водночас, щоб дипломатія працювала, нам потрібно мати сильніші важелі впливу на Москву, а це означає більше роботи і з нашими європейськими партнерами і союзниками, щоб переконатись, що Росія платить більшу ціну за триваючу війну в Україні. Наша стратегічна мета – підтримати поступ демократичної, об'єднаної, суверенної України й змусити Кремль платити ціну за його невинні атаки на міжнародний порядок».

Україна стала темою для обговорення під час других телевізійних дебатів між Дональдом Трампом і Джо Байденом.

«Голос Америки», 9 листопада 2020 року

Голова НБУ у США заявив, що продовження співпраці з МВФ є стратегічно важливим для України

Голова Національного банку України Кирило Шевченко 9 листопада зустрівся з головою місії МВФ в Україні Іванною Владковою Голлар. Як передає пресслужба НБУ, під час зустрічі Шевченко запевнив, що Національний банк залишається відданим порядку денному реформ, які Україна проводила в останні роки.

«Продовження співпраці з МВФ є стратегічно важливим для України. Іншого варіанту ми не розглядаємо. Ми готові до роботи місії у найкоротші терміни», – сказав Шевченко.

Голова Національного банку також підкреслив, що НБУ продовжує впроваджувати реформи у фінансовому секторі та виконувати зобов'язання перед міжнародними партнерами.

«Національний банк виконує взяті на себе зобов'язання в межах програми stand-by. Ми зберігаємо послідовну монетарну політику, дотримуємося режимів інфляційного таргетування та гнучкого курсу гривні, а також посилюємо реформу корпоративного управління в державних банках. Крім того, НБУ працює над скороченням частки проблемних кредитів банків. Зокрема, наприкінці червня Рада фінансової стабільності ухвалила трирічні плани зниження проблемних кредитів у державних банках», – додав Шевченко. 7 травня після багатомісячних переговорів із Україною щодо трирічної програми розширеного фінансування МВФ урешті відмовився від неї і запропонував вужчу програму stand-by через «безпрецедентну невизначеність щодо економічних і фінансових перспектив і необхідність зосередити політичні пріоритети на короткостроковому стримуванні й стабілізації» в Україні. 9 червня Рада директорів Міжнародного валютного фонду схвалила 18-місячну програму співпраці з Україною на п'ять мільярдів доларів, яка буде виконана в разі виконання Україною низки умов. Перший транш у 2,1 мільярда доларів Україна отримала вже 12 червня.

1 червня голова Національного банку України Яків Смолій подав у відставку, заявивши про «систематичний політичний тиск». Його відставка, а потім і призначення на його місце Кирила Шевченка викликали значне занепокоєння у світі, зокрема в фінансових установах, у тому числі і в МВФ, і в бізнесових колах, щодо незалежності Нацбанку і подальшого перебігу реформ в Україні. Новий голова Нацбанку заявив про продовження партнерства з МВФ.

Радіо «Свобода», 10 листопада 2020 року

АВТОРИТЕТНА ДУМКА НАШОГО АВТОРА

Прочитання Юрія Шереха з думкою про Україну

За Ю. Шерехом, головною перешкодою на шляху здійснення української державності є більшовицька Росія. Кепкуючи з освідчень у любові до України деяких росіян, публіцист створив виразний образ. «Коли удав тримає ягня в своїх обіймах, непристойно йому заявляти про свою любов до ягняти, навіть якби він мав намір те ягня випустити». І трохи далі так виклав стосунки двох сусідів: «Ні, від росіян доброї волі ми хочемо тільки повного невтручання в українські справи. У нас держава, і мова, і культура – і в нас держава, і мова, і культура. Історія склалася так, що мости між Україною і Росією висаджені в повітря. Це може бути сумний факт, але факт, що його росіяни як група мусять визнати. Тільки після такого визнання можна почати будувати нові мости в атмосфері нового – і перевіреного – довір'я».

Україна може домогтися перемоги, лише відмовившись від вісниківства, національно вузьких завдань, запропонувавши світові розв'язання його власних проблем на загальнолюдських і разом з тим на традиційно українських засадах, виклавши свою концепцію виходу з духовної кризи. Ми й так стоїмо на вищому етичному рівні за своїх поневолювачів, а тому «повинні б знайти свою, вищу, людянішу концепцію доби».

Щоб спромогтися на це, необхідно реалізувати гасло, яке неодноразово, як рефрен, повторював Ю. Шерех: «Картагена нашої провінційності мусить бути зруйнована». Українці мусять позбутися провансальства, почуття меншовартості. «Провінція, – прийшов до висновку Ю. Шерех, – все те, що не думає, що воно столиця світу. Провінція – все те, що не стверджує себе столицею світу. провінція – не географія, а психологія. Не територія, а душа». Іншими словами, це не зовнішній атрибут, а внутрішній стан. А відтак слід мобілізувати суб'єктивні чинники для побороення цієї риси.

Столичність – ознака не стала, а відносна, релятивна. «Дві столиці світу – Москва і Нью-Йорк – не вічно будуть столицями світу, – доводив Ю. Шерех. – Одна втратила свою ідею. Другий надщерблює її своєю теорією smelting-pot. Тут шанс Києва». Розуміється шанс Києва помінати статус з провінційного на столичне місто. Знову ж таки, «щоб бути столицею, треба не тільки мати й зберігати ідею, що піднесла людину – місто – народ. Треба зберігати її живою, сповненого духу живущого і духу експансії».

Як бачимо, автор за допомогою трьох аргументів – потреби заперечення вісниківства, необхідності протистояти більшовицькій Москві й побороення власного провінціалізму – підійшов до думки про потребу сміливого духовного вчинку, під яким і розуміється створення своєї концепції доби, зіпертої на національну традицію. Що ж це за ідея?

З посиланням на Юрія Липу Юрій Шерех сформулював поняття про місію України. У духовному розумінні вона може запропонувати світові «традицію вічно селянського, не в класовому, певна річ, а в моральному розумінні цього вислову. «Селянство», за Ю. Шерехом, слід розуміти, як «категорію психологічну». Україна з її чорноземами й ласкавим підсонням завжди плекала в

своєму народі «вічно-селянський первень». Це і є та ідея, яка, вирощи з української національної традиції, має збагатити світ і посилити авторитет нашого народу.

Сучасну епоху Ю. Шерех характеризує як світ, де значення людини здевальвоване, зведене до функції, а сама вона позбавлена вміння мислити й розуміти, бути самодостатньо-повноцінним індивідом. Ідея «вічно селянського» торує сучасній людині шлях з глухого кута, забезпечує реставрацію особистості, повернення людині втраченої національної гордості, прагнення творчості, можливість широких і глибоких переживань від сприйняття світу, насолоди від різнобічної (а не функціонально одноманітної) праці.

Селянин – це передусім власник земельної посілості, він живе на своїй землі, що забезпечує його близькість і навіть спорідненість з природою. Його праця універсальна, усебічна: він сам засіває поле, доглядає його, збирає урожай, порадє худобу, без якої неможливе селянське господарство. Він – індивідуальність, носій одвічної традиції.

Тому геть масову людину з порожньою душею, виконавця наказів без особистої та національної гордості! Хай живе вихована на «вічно селянському» первні всебічна людина, ренесанс за характером почувань, здатна мислити й розумі-

ти, сповнена внутрішньої гордості й самоповаги! В опануванні цього ідеалу провідну роль має відіграти українське мистецтво... Звичайно, «не мистецтво і не наука побудують Україну – а зброя. І труд, політика і зброя, – не перебільшує Ю. Шерех значення художнього слова. Але світовий, загальнолюдський ідеал перед державотворчими чиновниками має покласти саме мистецтво. Допки політичні рухи спрямовані на цілі провінційні, марно чекати перемоги в боротьбі за стратегічну мету – створення Української держави...»

Нам не судилося бути Німеччиною, Францією, Китаєм чи Росією. Ми живемо на тій землі, де, як сказав Ю. Шерех, «грунт родить українство». Тому нам навіки-вічні «судилося бути Україною». Тому й будьмо нею, намагаючись послідовно й повноцінно виконати свою місію перед світом.

Очевидно, що здійснення Україною своєї духовної місії не може бути виконане внаслідок одноразового акту, а передбачає тривалий процес внутрішнього самоусвідомлення з наступним експансіюванням у культурне довкілля українського «вічно селянського» первня. **Щонайважливішим етапом на цьому шляху стало здобуття Україною державної самостійності, наступним щаблем має стати набуття нашою державою українського духу та характеру. Будьмо свідомі того, що й ми учасники цього процесу – запровадження в життя головної публіцистичної ідеї Ю. Шевельова.**

Ігор МИХАЙЛИН, доктор філологічних наук, професор кафедри журналістики Харківського національного університету імені В.Н. Каразіна, академік Академії наук вищої освіти, який відродив Харківське історико-філологічне товариство з 1999-го року й до кінця життя керував ним, член Національної спілки письменників України.

На превеликий жаль, три роки тому, 4 листопада 2017-го року, на 65-му році життя, Ігор Леонідович Михайлин пішов у інші світи. Він був автором матеріалів, які неодноразово публікувались і на сторінках нашої газети. І всі вони були актуальними, як і цей процитований уривок (з глави 5.5. «Судилося бути Україною», або Головна публіцистична ідея Юрія Шереха (Шевельова) із його книги «Журналістика як всесвіт. Вибрані медіадослідження», що вийшла у Харкові у видавництві «Прапор» у 2008-му році.

У тексті Ігоря Михайлина є посилання на процитовані ним дві роботи Юрія Шереха: «Про самвидав на іншому континенті, про ненависть, про новітню поезію і про інші речі нації// Шерех Юрій. Третя сторожа. Література. Мистецтво. Ідеології. – Балтимор, Торонто, 1991» та «Шерех Юрій. Думки проти течії. Публіцистика. – Б.м.; Б.в., 1948».

На світліні: Ігор Михайлин. Фото – за посиланням: https://lh3.googleusercontent.com/proxy/w-VD-8ZdtHmWeOqvoy42JRY-tRhhsr5JA/SNXwmb5Zcp1KSaXL3Y5ng2KteXMrHsCUBV_KqxE2nVBCZ8Jct3c0tEs78zt6Uwm2mvtUbngpQ

Підготував матеріали Сергій ЗІНЧЕНКО

КОМЕНТАРІ, ЩО ПРОЛИВАЮТЬ СВІТЛО

Представляючи цю нову рубрику в нашій газеті в числі 17 за вересень 2020-го року, ми акцентували увагу наших читачів ось на чому: «...особливість нової рубрики в тому, що звертати увагу при цьому будемо не лише на самі оприлюднені в різних медіа матеріали (а подаватимемо їх ми у скороченому вигляді), а – на коментарях до них, які допомагатимуть нам пролити світло на те, про що там йтиметься, або ж – на якийсь, як нам здається, дуже важливий фрагмент того матеріалу. Зазвичай ця рубрика має бути у нас на 2-й сторінці, як і в цьому числі».

ВАРФОЛОМІЙ: СПОДІВАЄМОСЯ, ІЄРАРХИ КОЛИШНЬОЇ УПЦ МП ОБ'ЄДНАЮТЬСЯ З РПЦ, МИ ТИМЧАСОВО ЇХ ТЕРПИМО

Вселенський патріарх Варфоломій заявив, що ПЦУ є єдиною канонічною православною церквою в Україні.

Про це патріарх повідомив у листі до редакторів видання *Cerkvarium*. Як пояснив він, ієрархи Української православної церкви Московського патріархату (РПЦ в Україні) вже не є місцевими правлячими єпископами.

«Нова автокефальна церква України є єдиною канонічною православною церквою на території Української держави, і Блаженніший митрополит Київський і всієї України повинен бути визнаний її канонічним предстоятелем», – заявив Варфоломій.

Патріарх нагадав, що Об'єднавчий Собор українських церков у грудні 2019 року обрав митрополита Епіфанія канонічним митрополитом Київським і всієї України та прийняв Статут Церкви України.

За словами церковника, хоча ієрархи УПЦ МП не є місцевими правлячими єпископами, їх «тимчасово терплять» до об'єднання з РПЦ.

У листі Варфоломія вказується, що, згідно з канонічним принципом територіальності, «який є невід'ємним і постійним фактом православної еkleзіології», жодна інша Церква не може бути присутньою в межах юрисдикції Церкви України.

«Тим не менше, в душі пастирської чуйності, ми тимчасово терпимо існування українських ієрархів під Росією не як місцевих правлячих єпископів, а лише як титулярних або тих, що знаходяться (мають резиденцію) в Україні, ієрархів, згідно з каноном 8 і Нікейського собору, сподіваючись, що волею Божою, вони незабаром об'єднаються з помісною Церквою», – повідомив патріарх.

Виходячи з цього, митрополит Онуфрій уже не розглядається Константинополем як канонічний митрополит Київський, а тільки як ієрарх, який проживає в Києві.

Дар'я ДУРОВА,

OBOZREVATEL, 1 листопада 2020 року

Фото – за посиланням: <http://uuba.org.ua/images/stories/2020/11/112402112020.jpg>

(У скороченому вигляді)

Повністю читайте за посиланням: <https://www.obozrevatel.com/ukr/society/ptsu-varfolomij-poyasniv-status-ierarhiv-upts-mp.htm>

КОМЕНТАР ПРО ТЕ, ЯК «ДЕЛІКАТНО ВИРЯДИВ...»

Микола КОРОБКО, голова ГО «Криворізьке міське привозахисне товариство, народний депутат України першого скликання:

«Як на мене, то чудо, що звершилося, це фактичне невизнання Вселенською церквою як помісної в Україні промосковської УПЦ, а чи буде об'єднання УПЦ МП з РПЦ, чи ні, то «нехай собі, як знають...». Словами про об'єднання ієрарх делікатно вирядив колонізаторську церкву з України».

МІСЦЕВІ ВИБОРИ 2020: ЯК РЕЗУЛЬТАТИ ГОЛОСУВАННЯ ЗА МЕРІВ ВІДРІЗНЯЮТЬСЯ ВІД ЕКЗИТ-ПОЛІВ

В Україні 25 жовтня відбулися місцеві вибори, під час яких українці обирали депутатів міських, сільських і селищних рад, а також сільських, селищних, міських голів. Територіальні виборчі комісії мали підрахувати голоси до кінця дня 6 листопада. ZN.UA збило результати виборів мерів та порівняло їх із даними екзит-полів, проведених у день голосування.

КИЇВ

Міським головою столиці кияни обрали чинного мера Віталія Кличка, який переміг у першому турі та отримав 50,52% голосів. При цьому за даними екзит-полу Савіка Шустера, проведеного 25 жовтня, Кличко мав би отримати 45,93% голосів та зустрітися в другому турі з Олександром Поповим (9,62%).

ЖИТОМИР

Міським головою жителі Житомира також обрали чинного мера Сергія Сухомлина, який отримав 51,378% голосів. При цьому в партії «Пропозиція», від якої балотувався Сухомлин, заявили, що за паралельними підрахунками він набрав 51,8% голосів. Водночас партія «Слуга народа» оприлюднила свій екзит-пол, згідно з яким, Сухомлин мав набрати 42% та зустрітися у другому турі з Віктором Євдокимовим (23%).

ХАРКІВ

Геннадій Кернес, який набрав 60,34% голосів, переміг у першому турі виборів міського голови. Водночас екзит-пол Шустера пророкував перемогу Кернесу, але з результатом 57,9%.

ЧЕРНІГІВ

Мешканці міста на другий термін переобрали Владислава Атрошенка, який набрав 77,49% голосів. При цьому результати опитування ВГО «Ліга виборців», проведеного 25 жовтня, також пророкували перемогу Атрошенку, однак з результатом 85%.

ЧЕРКАСИ

У місті відбудеться другий тур виборів мера, до якого пройшли Анатолій Бондаренко (37,6%) та Віктор Євпак (19,14%). Екзит-пол Шустера також повідомляв про вихід Бондаренка та Євпака в другий тур, однак із 32,66% та 19,84% голосів відповідно.

ВІННИЦЯ

У першому турі виборів міського голови переміг Сергій Моргунов, який набрав 65,93% голосів. Екзит-пол Шустера пророкував перемогу Моргунова майже з таким самим результатом - 66%.

ОДЕСА

До другого туру виборів міського голови вийшли чинний мер Геннадій Труханов (37,54%) та Микола Скорик (19,06%). Екзит-пол Шустера пророкував схожу ситуацію в другому турі - Геннадій Труханов (34,40%) та Микола Скорик (17,93%).

ДНІПРО

У місті відбудеться другий тур виборів міського голови, до якого пройшли чинний мер Борис Філатов (46,41%) та Загід Краснов (13,15%). Результати екзит-полу Шустера показали майже той самий результат у другому турі - Борис Філатов (44,67%) та Загід Краснов (14,44%). Щоправда, за даними партійного екзит-полу, Філатов мав отримати 52,3% голосів, а його партія «Пропозиція» - 35,1%.

МИКОЛАІВ

У другому турі міського голови зустрінуться чинний мер Олександр Сенкевич (38,94%) і Владислав Чайка (29,31%). Згідно з екзит-полом Шустера, до другого туру Сенкевич та Чайка могли б набрати 40,78% та 26,77% голосів відповідно.

ЛЬВІВ

До другого туру виборів пройшли чинний мер Андрій Садовий (40,09%) та Олег Синютка (31,1%). Згідно з даними екзит-полу Шустера, ситуація в другому турі могла б бути такою - Андрій Садовий (41,12%) та Олег Синютка (27,38%).

УЖГОРОД

У місті відбудеться другий тур виборів мера, до якого пройшли Богдан Андрійов (25,41%) та Віктор Щадей - 17,91%. Екзит-пол Шустера також вказував на проведення у місті другого туру, однак з 23,84% в Андріїва та 22,73% у Щадея.

Вибори закінчилися. Усе вшухло. Тільки політологи в різних студіях вправляються у красномовстві і подальших прогнозах. Дуже багато говорилось про особливу роль цих місцевих виборів у контексті децентралізації, до якої автор ставився і ставиться досить скептично, оскільки багато років спостерігає вищезгаданий процес зсередини, проживаючи в містечку під Києвом. Усі плоди децентралізації (збільшення кількості влади і грошей) дістаються аж ніяк не жителям, а місцевій владі. Це у неї все розширюється і поглиблюється. А контролю як не було, так і немає. Для контролю потрібні громади, що складаються з відповідальних громадян у кожному населеному пункті. Чи є у нас такі? Чи багато їх?

Кілька років тому на громадському обговоренні, що стосувалося все того ж місцевого самоврядування, академік Іван Дзюба сказав, що ідея про передання багатьох повноважень громадам дуже хороша, от тільки шкода, що громад у нас майже немає... Зате багато населення, якому, як і пану Зеленському, «яка різниця». У моєму містечку (порівняно невеликому) дійсно стало більше грошей, оскільки є аж чотири автозаправні станції. Але скільки цих грошей, хто і як ними розпоряджається — таємниця, вкрита мороком. Я, звичайно, можу зайти до місцевої ради, поцікавитися, але одразу стану «ворогом народу». А народ тут — це місцева влада. Так, унаслідок усіх останніх пертурбацій в Україні місцева влада відчула себе «на коні». Але ось що турбує: місцеві «касики» (так називали індіанських вождів в іспанській Америці) нагуюють «жирок», міцніють, посилюються, але рано чи пізно вони візьмуть центральну владу за горло. Уже зараз деякі мери звертаються до центральної влади в загрозливому тоні. Я без симпатії і поваги ставлюся до нинішньої влади, але тут йдеться про особі і про державні інститути. На місцях існують свої уявлення про практичну демократію. Я можу скільки завгодно критикувати Зеленського, Шмигала, Авакова, і мені за це нічого не буде (поки що!). Але якщо я конкретно критикую місцевих начальників, моєму здоров'ю і життю можуть виникнути серйозні загрози. «Такі-от справи, малята» — як казав незабутній дід Панас на українському телебаченні радянських часів...

Нинішня децентралізація несе в собі великі ризики дезінтеграції України, загрожуючи розпадом країни на десятки й сотні удільних князівств. Буде у нас загальна і єдина державна політика чи в кожному повіті своя? Не знаю, якому «генію» могла спасти на думку ідея про децентралізацію під час війни, коли всі країни максимально централізуються, концентруючи всі сили й ресурси... Нам влада говорила про неприпустимість федералізації України, мовляв, у нас свій шлях, у нас децентралізація, але ж результат виходить дуже схожий... А якщо ще врахувати, кого

Наслідки виборів: політичні та медичні

наші громадяни повибирали у Слов'янську, Маріуполі, Одесі, Запоріжжі, Харкові, то стає зовсім не весело. Думаю, що зараз у військово-політичному керівництві Російської Федерації уважно вивчають підсумки наших виборів у багатьох регіонах сходу і півдня України і вирішують: чи не повторити їм «російську весну» 2014 року? Судячи з успіхів ОПЗЖ і партії Шарія, прихильників у них тут багато. До речі, нещодавно ОПЗЖ зробила заяву: «ЗМІ, які поширюють фейки про Медведчука, притягнуті до відповідальності відповідно до законодавства України». Це їх Дарницький суд над Вахтангом Кіпліані та Василем Стусом так надихнув? Звідки у них така впевненість, що законодавство України завжди буде на їхньому боці? Яка природа такої впевненості? ОПЗЖ, партія Шарія — чому в Україні під час війни діють такі партії? Порошенко у період своєї каденції, діючи в режимі воєнного часу, міг їх нейтралізувати. Але не захотів цього зробити, вважаючи за краще демократично красуватися перед Заходом. А тепер по милості цього «демократа» і «ліберала» ми переживаємо реванш ОПЗЖ і Шарія. І ще не відомо, чим це все закінчиться для України. Подібні обставини (про які оточення Порошенка вважає за краще мовчати) постійно тягнуть «Європейську солідарність» на політичне дно.

На «Прямому» відбулася цікава дискусія між професором політології Києво-Могилянської академії Олександром Гаранем і колишнім командиром роти добровольчого батальйону «Айдар» Євгеном Диким, нині директором Українського Антарктичного центру. Професор Гарань активно проповідував ліберальні цінності, правозахист та інші гарні речі, явно абстрагуючись від реального життя та його викликів. Ветеран Дикий уважно його слухав, а потім сказав: «Якби ми 2014 року керували вашими рекомендаціями, то ви, пане Гарань, сьогодні б сиділи не в цій студії, а де-небудь у Варшаві (якби вам пощастило туди втекти) або у Сибіру». Після такої правди професор не вважав за можливе продовжувати дискусію на цю тему... Україна дуже часто страждала від кабінетних ідей, пустопорознього доктринерства, псевдонаукового теоретизування за повної відсутності інтересу до того, що відбувається «за вікном». Українські соціалісти, які нахпалися модних західних ідей того часу, такі «великі» військові фахівці, як Винниченко і Грушевський, виступали проти кадрової армії, вважаючи, що можна обійтися ополченням. І все тому, що вичитали щось подібне у західних соціалістичних авторитетів. Звідки у наших мислителів таке презирство до реальності?

ЛУЦЬК

У місті відбудеться другий тур виборів мера, до якого пройшли Ігор Поліщук (32,47%) та Богдан Шиба (13,14%). При цьому місцеві ЗМІ повідомляли про те, що за даними паралельних підрахунків Ігор Поліщук міг набрати 33,93% голосів, а Богдан Шиба - 12,97%.

ІВАНО-ФРАНКІВСЬК

Жителі міста обрали на другий термін міським головою Руслана Марцінків, який набрав 84,78% голосів. При цьому екзит-пол, проведений соціологічною групою Олега Головенського і агентства «Фіртка», також пророкував Марцінківу більше 80% голосів. Водночас за даними паралельного підрахунку голосів ВО «Свободи» Марцінків мав набрати більше 85%.

ЗАПОРІЖЖЯ

Міським головою став чинний мер Володимир Буряк, який виграв у першому турі виборів із результатом 59,99% голосів. Водночас, екзит-пол телеканалу Z пророкував Буряку перемогу в першому турі з результатом 60,6% голосів.

ТЕРНОПІЛЬ

Жителі міста переобрали на третій термін мера Сергія Надала, який переміг у першому турі з результатом 74,59% голосів. При цьому за даними екзит-полу, які оприлюднили місцеві ЗМІ, Надал міг набрати 72,3% голосів.

ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ

Чинний міський голова Олександр Симчишин із посиланням на Хмельницьку ТВК повідомив у Facebook про те, що переміг у першому турі виборів мера із результатом 86,83% голосів. При цьому результати екзит-полу місцевого видання vsim.ua прогнозували його перемогу, але з результатом 81,13% голосів.

РІВНЕ

До другого туру виборів міського голови вийшли Віктор Шакирзян із результатом 19,84% та Олександр Третяк - 16,93%. У місті проводили кілька екзит-полів, і згідно з одним у другий тур могли б вийти Шакирзян (18,61%) та Віталій Коваль (18,05%). Згідно з іншим екзит-полом, у другому турі також могли зустрітися Шакирзян та Коваль з результатами 21,3% та 15,8% відповідно.

ПОЛТАВА

У місті відбудеться другий тур виборів мера, до якого пройшли Олександр Мамай та Сергій Іващенко з 30,6% та 17,71% голосів відповідно. Водночас, за даними екзит-полів місцевого видання «Полтавщина», до другого туру Мамай та Іващенко могли прийти із результатами 21,8% та 19,5% відповідно.

СУМИ

У другому турі виборів за посаду міського голови змагатимуться чинний мер Олександр Лисенко (44,2%) та Вадим Акперов 14,71%. Водночас паралельні підрахунки партії «За майбутнє» також пророкували вихід у другий тур Лисенку та Акперову, однак з результатом 45,34% та 15,09% відповідно.

ХЕРСОН

У другому турі зустрінуться народний депутат Ігор Колихаєв і бізнесмен Володимир Сальдо із результатом 30,75% та 17,09% відповідно. При цьому за даними екзит-полу, проведеного громадською організацією НТЖ, Колихаєв та Сальдо могли пройти до другого туру з 34,16% та 15,87%.

У неділю, 25 жовтня, в Україні відбулися місцеві вибори. Громадяни обирали депутатів обласних, районних, міських, сільських і селищних рад, а також міських, селищних і сільських голів у всіх 24 областях України. За даними ЦВК, явка на виборах не перевищила 37%, це в півтора рази менше, ніж на місцевих виборах 2015 року. Детальніше про те, хто, як і для чого бере владу в обласних центрах України 25 жовтня, читайте в передвиборному проєкті ZN.UA «Країна по полицях» (українсько- та російською мовами).

**Василь АРТЮШЕНКО,
ZN.UA, 9 листопада 2020 року**

**Ігор ЛОСЄВ,
газета «День», 6 листопада 2020 року.**

